

ΕΊΠΕ
ΓΕΡΩΝ...

Παλαιές και Σύγχρονες
Οικοδομητικές Διηγήσεις
και Διασκαλίες

■ Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Βενεδίκτου (14ῃ Μαρτίου)

Οἱ δαίμονες ἐκμεταλλεύονται τὴν ραθυμία μας*

ΣΕ ΕΝΑ ἀπὸ τὰ Μοναστήρια ποὺ ἵδρυσε ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Βενέδικτος ἦταν κάποιος Μοναχός, ὁ ὁποῖος ἐνωχλεῖτο ἀπὸ τὴν ραθυμία.

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ δυστυχισμένος δὲν εἶχε ὑπομονὴ κατὰ τὸν καιρὸ τῆς κοινῆς λατρείας, ἀλλ' ὅταν ὅλοι οἱ Ἀδελφοὶ ἐγονάτιζαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν Ναὸ καὶ παραδιόταν στὴν ἀργολογία καὶ τὴν ραθυμία.

Ὁ Γέροντάς του ἐνουθέτησε αὐτὸν πολλὰς φορές καὶ ἐπειδὴ δὲν κατώρθωσε τίποτε, τὸν ὠδήγησε στὸν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἅγιο Βενέδικτο, καὶ τοῦ φανέρωσε τὸ πάθος του.

Ὁ Ὁσιος Πατέρας, ἀφοῦ ἔλεγε μὲ σεμνότητα καὶ ὅπως ἔπρεπε τὴν ραθυμία τοῦ Ἀδελφοῦ καὶ ἐστήριξε αὐτὸν μὲ νοουθεσίες, τὸν ἀπέστειλε πίσω στὸ Μοναστήρι.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφή, ὁ Ἀδελφὸς μόλις γιὰ δυὸ ἡμέρες ἐτήρησε τὶς συμβουλὲς τοῦ Ὁσίου, τὴν δὲ τρίτη ἡμέρα γύρισε πάλι στὴν διαβολικὴ του συνήθεια καὶ κατὰ τὸν καιρὸ τῆς κοινῆς προσευχῆς ἄρχισε νὰ περιφέρεται ἄσκοπα.

Ὁ καλὸς ὅμως Γέροντάς του, ὅταν εἶδε ὅτι νικήθηκε πάλι ἀπὸ τὸ δαιμόνιο τῆς ἀκηδίας, μετέβη στὸν Ἅγιο Βενέδικτο καὶ διηγήθηκε τὸ γεγονός.

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἀποκρίθηκε πρὸς αὐτόν: «*Θὰ ἔλθω ἐγὼ καὶ θὰ τὸν διορθώσω*».

Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἅγιος στὸ Μοναστήρι καὶ στεκόταν μετὰ τοὺς Ἀδελφοὺς στὸν Ναό.

Μόλις ἐτελείωσε ἡ ψαλμωδία καὶ γονάτισαν οἱ Ἀδελφοὶ γιὰ νὰ προσευχηθοῦν, εἶδε ὁ Ὅσιος καὶ νά! ἓνας νεαρὸς ὁμοῖος μὲ ἀράπη, ἀφοῦ ἔπιασε τὴν ἄκρη τοῦ ράσου τοῦ Ἀδελφοῦ ἐκείνου ποὺ δὲν εἶχε τὴν ὑπομονὴ νὰ ἀφοσιωθῆ στὴν προσευχή, τὸν ἔσυρε ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς προσευχῆς, βγήκε καὶ ὁ Ἅγιος Βενέδικτος καὶ βρῆκε τὸν Μοναχὸ νὰ εἶναι ἔξω.

Τότε, γιὰ τὴν ψυχικὴ του τύφλωσι, τὸν ἐκτύπησε μετὰ τὸ μπαστουνάκι του καὶ ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνη ἐλευθερώθηκε ὁ Ἀδελφὸς ἀπὸ τὴν ραθυμία ποὺ τὸν ἐκυρίευε.

Στὸ ἐξῆς, μαζὶ μετὰ τοὺς Ἀδελφοὺς στεκόταν πρόθυμος μέχρι τέλους τῆς προσευχῆς, χωρὶς νὰ τολμήσῃ ὁ δαίμονας νὰ τὸν πλησιάσῃ, ἀλλὰ τελείως ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ αὐτόν.

(*) Ἀπλοποιήσις ἀπὸ τὸν Εὐεργετινόν, τ. Β', Ὑπόθεσις Γ', σελ. 104-105, ἔκδοσις ε', Καθηγουμένου Βίκτωρος Ματθαίου (+), Ἀθῆναι 1958.